

SŮL NAD ZLATO

Když jsme se, vážení a milí kolegové ve službě u oltáře, v posledním čísle tohoto sympatického časopisu věnovali onomu drahému kovu, přímo se nabízelo, abychom se – vedeni názvem známé pohádky – při nejbližší příležitosti zabývali právě touto kuchyňskou ingrediencí.

Je ovšem docela dobře možné, že mi položíte tuto vcelku legitimní otázku: Copak je sůl liturgickým symbolem? Copak ji někdy používáme? Copak má své místo v křesťanském slavení?

Věřte tomu nebo ne, je tomu tak. Pravda, není to příliš časté využití a možná ani moc nápadné. Zanedlouho se ho snad dočkáme o slavnosti Zjevení Páně neboli Tří králů, když se zehná voda. Tehdy se totiž kněz modlí: „Prosíme tě, všemohoucí Bože, požehnej sůl, kterou sypeme do vody jako tvůj prorok Elizeus, aby voda byla zdravá.“

Slova této modlitby odkazují na biblický text ze starozákonní Druhé knihy královské: „Mužové města řekli Elizeovi: ‚Hle, v městě se dobře sídlí, jak náš pán vidí, ale voda je zlá, takže země trpí neplodností.‘ I řekl: ‚Podejte mi novou mísu a dejte do ní sůl.‘ Podal mu ji tedy. Pak vyšel k místu, kde voda vyvěrala, hodil tam sůl a řekl: ‚Toto praví Hospodin: Uzdravuj tuto vodu, už nikdy odtud nevzejde smrt či neplodnost.‘ A voda je zdravá až dodnes podle Elizeova slova, které promluvil.“ (2 Král 2, 19–22)

Vidíme zde sůl jako nástroj a symbol uzdravení. A to by pro nás nemuselo být takovou novinkou – jistě mi dáte za pravdu, že mnohé minerální vody, zdravé a léčivé, mívají tu slabší, tu výraznější slanou příchut'. Ti z vás, kteří pocházejí z lázeňských končin, mi to jistě rádi potvrdí.

Sůl má krom toho určité konzervační účinky. Ve vodě s určitým obsahem soli se méně daří bakteriím, řasám a jiné drobné havěti; taková voda pak – jak se říká – méně „kvete“. A krom toho slaná voda vydrží větší zimu; zamrzá při nižší teplotě. Ne o moc nižší, jen o pár stupňů, ale přece jen tu určitá větší výdrž je. A taky v potravinářství patří sůl mezi nejstarší užívaná „udržovadla“.

Když chtěli dříve uchovat maso co nejdéle čerstvé, udělali to jednoduše: pořádně je nasolili.

Četli jste nebo pořád čtete „mayovky“, tedy knížky Karla Maye? Já tedy ano; a líbí se mi nejen ty z Divokého západu, ty vinnetouovské, ale i blízkovýchodní cyklus, dobrodružství Kary ben Nemsího v arabském světě. Právě odtamtud pochází jedno zajímavé úsloví, zvláštní způsob, jak říci „jsme přátelé“: dva arabské šejkové by místo toho řekli „jedli jsme spolu sůl“.

Takový byl totiž odedávna zvyk na Blízkém východě. Sůl byla docela vzácným zbožím, proto se s ní šetřilo. A když někdo přijímal hosta ve svém táboře, ve svém stanu nebo ve svém domě, nabídl mu ze svých zásob špetičku soli. Tím dával najevo, že dotyčný host je pod jeho ochranou a patří k jeho nejbližším.

Vy jste sůl země...

Tato slova evangelia určitě znáte. Dost možná vás během čtení těchto řádků napadla a třeba jste si i říkali, kdy že už s nimi konečně vyrukují. Nuže, tady jsou: „Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.“ (Mt 5, 13)

Co se tím ale míní? Co po nás vlastně Kristus Pán žádá, chce-li, abychom byli soli, která je skutečně slaná? A abychom byli přesní – on neříká „budete soli“, „máte být soli“, „staňte se soli“, ale „jste soli“.

Určitou odpověď už jsme našli. Máme být těmi, kdo napomáhají k uzdravení toho, co je špatné, nemocné, nezdravé. Máme být ja-

kousi „dezinfekci“. Máme uchovávat dobré věci a předávat je dál. A máme být těmi, kdo jsou nástrojem sblížení a přátelství mezi lidmi – tak jako sůl u arabských šejků. A co se slané chuti týče, nejlépe to řekl Svatý otec František při mši letos 23. května:

„Když se sůl správně užívá, není cítit její chuť, její slanost... není cítit! Je cítit chuť každého pokrmu: sůl napomáhá tomu, aby chuť tohoto jídla byla lepší, trvanlivější – prostě chutnější. A toto je křesťanská originalita! Křesťanská originalita není uniformita! Bere každého, jaký je, s jeho osobností, s jeho typickými rysy, s jeho kulturou, a nechává ho takovým, protože v tom je bohatství. Ale dává mu něco víc: dává mu chuť! Křesťanská originalita je právě tohle: každý je takový, jaký je, s tím, čím ho Pán obdaroval.“

Tak ať jste, pánové, pořádně slaní – tak akorát!
Zdeněk Drška

Paní učitelka se ptá Jiříčka: „Kdo je kladný a kdo záporný hrdina?“
„Prosím, policista je kladný a zloděj záporný.“
„Správně. A proč?“
„Protože policista klade otázky a zloděj zapírá!“

Kristián Přenosil

Foto: wikipedia.org

ZDE LEŽÍ NAŠ SPASITEL

Z CYKLU „MUŽI URČENÍ K LIKVIDACI!“ AUTOR: CZINA

